

מ"ת 538/05/14 - מדינת ישראל נגד ראובן סימן טוב

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 538-05-14 מדינת ישראל נ' סימן טוב (עציר)
תיק חיצוני: 6-0103-73582-014

בפני מבקשים נגד משיבים
כב' השופט ד"ר אוהד גורדון
מדינת ישראל ע"י יחידת התביעות ירושלים - עו"ד י' קוקוש
ראובן סימן טוב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד צ' נצר

החלטה

1. בפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המונה ארבעה אישומים, שבכל אחד מהם מיוחסת לו עבירה של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים (נוסח חדש), התשל"ג-1973. מדובר בארבע עסקאות של מכירת סם לסוכן משטרתי (להלן: "הסוכן") המכיר את המשיב היכרות מוקדמת. העסקאות בוצעו לאחר תיאום טלפוני, כאשר הקו המשותף ביניהן הינו הנחיית הסוכן ליטול את הסם מערוגה מסוימת בה הוטמן קודם לכן, ולהשאיר בערוגה או למסור לאחיו של המשיב את התשלום עבור הרכישה. בצורה זו מכר המשיב לסוכן ביום 19.15 22.1.14 גרם חשיש תמורת 1,700 ₪. ביום 17.2.14 מכר 20.34 גרם חשיש תמורת 1,400 ₪. וביום 12.4.14 מכר 24.05 גרם תמורת 1,500 ₪. לפירוט נוסף של נסיבות העבירות ראו את כתב האישום.

תמצית טיעוני הצדדים

3. המבקשת עותרת למעצר עד לתום ההליכים, בהדגישה את הפסיקה הנוהגת ואת עברו הפלילי של המשיב, שייסקר להלן.

4. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך טען שמחומר הראיות עולה כי עצמת העילה נמוכה וכי המשיב שימש "מעט מעבר למתווך" תוך שניהל את מכירות הסם עבור "אחר" והרוויח סכומים נמוכים או "בוף", היינו מעט סם. נטען שבראיות חוסרים באשר לפעילות הסוכן בין המועדים בהם בוצעו העסקאות וכי בתקופה זו פנה הסוכן למשיב שאמר לו כי אין לו סמים לספק לו. עוד נטען שהסוכן צרך בעצמו סמים, ושהמשיב לא החזיק אצלו סמים אלא רכשם עבור עצמו ועבור אחיו ורק אז יכול היה לספקם לסוכן. בנוסף נטען שהעבר הפלילי ישן, וכי יש להפנות את המשיב לשירות המבחן.

דין

5. בפסיקתו העקבית של בית המשפט העליון, הדנה בעבירות של סחר בסמים, עוצבה הנחיה לפיה רק

במקרים חריגים ישוחרר ממעצר מי שנאשם בעבירות אלה. באחת הפרשות סוכמה הנחיה זו במילים הבאות:

"אישום בעבירות של סחר בסמים, מקים חזקת מסוכנות סטטוטורית, הקבועה בס' 20(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים, התשנ"ו-1996). חזקה זו קשה להפריכה והיא נובעת מחומרתה של העבירה, מפגיעתה הרעה בחברה ומהשלכותיה הקשות וההרסניות על שלום הציבור.

המדיניות הנקוטה לגבי מעצרים של מי הנאשמים בסחר בסמים מסוכנים, ברורה וידועה. אין להסתפק בחלופת מעצר בכל הנוגע לנאשמים כאלה, אלא במקרים חריגים, נדירים ויוצאי-דופן, משום שנסיון החיים מלמד כי חלופת מעצר אינה מהווה לגביהם ערובה הולמת להגנה על שלום הציבור. אכן, העוסקים בסחר בסמים, אינם ראויים, דרך כלל, לאמון עליו מבוססת ומושתתת חלופת המעצר; זאת, בשל הסכנה הגדולה הנשקפת מהם ומשום שקשה להניח כי לא יחזרו לעיסוקם בסם, אם רק יתאפשר להם הדבר ואפילו יהיו נתונים במעצר-בית" (בש"פ 3856/03 מחמוד נ' מדינת ישראל (5.5.03). לדוגמאות נוספות ראו בש"פ 3899/95 מדינת ישראל נ' ג'מאל (3.7.95); בשפ 6461/03 אבו דגש נ' מדינת ישראל (31.7.03)).

קביעה זו יושמה גם בעניינם של נאשמים צעירים, ללא הרשעות קודמות כלל או ללא הרשעות בעבירות סמים. בין היתר ניתן משקל, לצד החובה, למקרים של ריבוי עסקאות (ראו למשל עניין מחמוד הנ"ל; בש"פ 8281/12 גז נ' מדינת ישראל (26.11.12))

6. בחינת הנתונים שלפני מביאה למסקנה, לפיה עניינו של המשיב אינו בגדר אחד מאותם חריגים, בהם עשויים תנאי שחרור לספק התמודדות הולמת עם החששות הכרוכים בשחרורו ממעצר של נאשם בעבירה של סחר בסמים.

7. מסקנה זו ניבטת, ראשית, מן האישום. המדובר בארבע עסקאות, שבוצעו לאורך כשלושה חודשים. בתקופה זו סיפק המשיב לסוכן כמות בלתי מבוטלת של סם, המצטברת לכדי עשרות גרמים וזאת תמורת אלפי שקלים. נגישותו של המשיב לכמות כזו של סם ויכולתו לספקו מצביעה על מעורבות של ממש בעולם הסחר האסור.

רושם זה מתחזק לנוכח האופן, בו בוצעו העסקאות. לאחר תיאומים טלפוניים, הנחה המשיב את הסוכן לקבל את הסם ולשלם עבורו בפגישה עם אחר (יורם, אחיו של המשיב) או בדרך של נטילת הסם מערוגה בה הוטמן והותרת הכסף במקום. הסם נמסר כשהוא חבוי בתוך קופסת סיגריות (אישומים 1, 3 ו-4) או מפית (אישום 2). התנהלות זו מעידה על המשיב כעל מי שמצוי בעסקאות הסם, מודע לסיכון הכרוך בהן ונוקט באמצעים להרחיק עצמו מהעברתו בפועל של הסם ומקבלת התמורה, תוך מניעת תצפית או תיעוד של העברת הסם לקונה על ידו.

זאת ועוד, במהלך ה"קשר העסקי" בין המשיב לסוכן, בעסקה מושא האישום השני, פנה המשיב מיזמתו לסוכן והציע לו לרכוש ממנו סמים. לא מדובר, אפוא, במי שנענה לבקשה חברית של הסוכן, אלא במי שביקש, בכוונת מכוון, לסחור בסם. אשוב לנתון זה בהמשך.

8. עיינתי בחומר החקירה המחולק למספר תיקים, לבחינת טענות הסנגור הנכבד אשר ביקש לעמעם את הרושם האמור. איני סבור, שיש בחומר לתמוך בניסיון זה. נהפוך הוא, בחומר אינדיקציה למעורבות נוספת בסחר בסמים, במקביל לעסקאות מושא האישום. כך, בהודעה מיום 30.1.14 סיפר הסוכן שאחיו של המשיב הציע לו "שלשום" לרכוש ממנו רבע "סולית" חשיש תמורת 1,700 ₪, ובהמשך אמר לו שאחר את המועד. הסוכן התקשר למשיב ש"אמר לי שהוא ביקש מיומם לשמור לי את זה אבל עכשיו הוא כבר יחזור

לעיר וידבר איתי ויכול להיות שהוא ישלח אותי ישירות לבנאדם שלו".

9. כל אלה מציירים תמונה של אדם החוטא, באופן שיטתי, בעסקאות סם. זאת, בהיקפים ובסכומים של ממש ותוך ביצוע העסקאות בזירות המאפיינת עבריינות מתחום הסמים.

אמנם, עולה מן החומר שלמשיב ספק-סם משלו (אותו "בנאדם" הנזכר בציטטה לעיל), אך אין בכך כדי להעלות או להוריד. סביר שרוב סוחרי הסם רוכשים את מרכולתם מאחר. הדבר אינו גורע ממהותן של העסקאות שבוצעו לכאורה מול הסוכן או הופך את המשיב לגורם פאסיבי הפועל בשליחותו של אחר. לתזה שכזו אין תימוכין בחומר הראיות.

10. נתתי דעתי גם לאמירות המשיב לפיהן הוא "מנסה לא להתעסק בדברים האלה יותר" וכי רווחיו מהעסקה הראשונה היו "רק בוף" (הודעת הסוכן מיום 30.1.14, תמלול שיחה בין הסוכן למשיב מיום 29.1.14). אלא, שאמירות אלה נאמרו בסוף ינואר 2014, היינו לאחר העסקה מושא האישום הראשון. בפועל, למרות אמירותיו, המשיך המשיב לכאורה לחטוא בעסקאות סם עד למחצית אפריל כמפורט לעיל. זאת ועוד, העסקה שבאישום השני בוצעה ימים ספורים לאחר אותן אמירות, כאשר בתקופה זו נמנע הסוכן בהוראת מפעיליו מליצור קשר עם המשיב. לכאורה, לו ביקש המשיב שהסוכן יניחו לנפשו, ניתן היה לצפות להפסקת הקשר ה"עסקי" ביניהם. במקום זאת, במצב זה פנה המשיב מיזמתו לסוכן והציע לו לרכוש ממנו סמים (הודעת הסוכן מיום 13.2.14, אישום שני בכתב האישום). הדבר מראה, כי המשיב חפץ בסחר בסם. על רקע זה איני יכול לייחס משקל של ממש לאמירות הנזכרות לעיל, או לטענה לפיה המשיב הושפע מלחצי הסוכן. יצוין שלטענת הלחץ אין תימוכין בחומר למעט העלאתה בידי המשיב (הודעה מיום 29.4.14).

11. לבסוף, הטענה לעישון סמים עם אחרים בתקופת הפעלתו נבדקה מול הסוכן והוכחה על ידו (הודעה מיום 30.4.14).

12. כסיכום ביניים, התמונה המתקבלת מן האישום ומן העיון בחומר היא של סחר מתמשך ופעיל בסם, לאורך תקופה ובשיטות המגבירות את אומדן המסוכנות.

13. לכך מצטרף עברו הפלילי של המשיב. ביום 14.1.10 הורשע בת.פ. 8123/08 בשתי עבירות שבוצעו במועדים שונים: תיווך בעסקי סם ביום 9.11.09 והחזקת סם שלא לצריכה עצמית ביום 5.8.08. בטיעוני לעונש הצהיר "אני נחוש בדעתי והפסקתי להשתמש בסמים". בית המשפט החליט שם לכבד הסדר טיעון שהוצג "למרות שיש בו מידה מסוימת של הקלה" והביע תקווה "שהנאשם יגשים את כל הבטחותיו לעצמו, להוריו ולבית המשפט". על רקע זה נגזרו על המשיב 15 חודשי מאסר, ומאסר מותנה בן שישה חודשים למשך שלוש שנים, על כל עבירה לפי פקודת הסמים. עוד הועמד המשיב בפיקוח שירות המבחן.

חזרתו לכאורה של המשיב לסורו, לאחר אותו עונש ואותה הצהרה, ולמרות המאסר המותנה, מעצימים את הערכת הסיכון הנשקף ממנו, כי אם ישוחרר ממעצר ישוב לחטוא בעבירות מתחום הסם, ומגבירים גם את הקושי לתת בו את האמון הדרוש לשחרורו ממעצר, "אמון שעומד בבסיס כל החלטה לשחרור לחלופת מעצר" (בש"פ 6846/13 עדואן נ' מדינת ישראל (15.10.13)).

הכרעה

14. עניינו של המשיב אינו מהווה, אפוא, חריג להנחיה שהותוותה בפסיקה בעניינם של נאשמים בתיקי סחר בסמים. השילוב שבין ריבוי העבירות המיוחסות והיקפן, דרך ביצוען כפי העולה מחומר הראיות, עברו הפלילי של המשיב וחזרתו לסורו למרות מאסר בפועל ומאסר על תנאי, מציג מסוכנות ניכרת וחוסר יכולת לתת

במשיב אמון כי יקפיד לכבד את תנאי השחרור וימנע ממעורבות פלילית נוספת. מסקנתי היא, כי תנאי שחרור לא יוכלו לספק מענה הולם לחששות הכרוכים בשחרורו. במצב זה, אין מקום לבחינתה של חלופה פרטנית בדרך של הפניית המשיב לשירות המבחן (למבחן הדו-שלבי שעוצב בפסיקה לעניין זה ראו בש"פ 7873/12 פלוני נ' מדינת ישראל (20.11.12)).

15. אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

16. זכות ערר כדין.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ד, 08 מאי 2014, בנוכחות הצדדים.